

Referat af 16. Europaudvalgsmøde torsdag den 18. januar 2007 kl. 10.10

Til stede: Elisabeth Arnold (RV) formand, Charlotte Antonsen (V) næstformand, Erling Bonnesen (V), Gudrun Laub (V), Jens Hald Madsen (V), Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Mette Gjerskov (S), Lone Dybkjær (RV), Niels Helveg Petersen (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF).

Desuden deltog udenrigsminister Per Stig Møller.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 2775+2776 (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 22.-23. januar 2007

Udenrigsministeren: Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Jeg vil lige nævne, at punkt 6 vedrørende Irak er taget af dagsordenen. Alle punkterne er til orientering.

1. Lissabon-strategien: Præsentation af Kommissionens årlige fremskridtsrapport

KOM (2006) 0816

Rådsmøde 2775+2776 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Alm. del (06) – bilag 12 (Fremskridtsrapport af 10/10-06 for regeringens nationale reformprogram)

Alm. del (05) – bilag 22 (regeringens nationale reformprogram af 20/10-05)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

Morten Messerschmidt hæftede sig ved, at man gjorde meget ud af flexicurity-modellen på arbejdsmarkedet, og spurgte, om udenrigsministeren på det kommende rådsmøde ville gøre gældende, at det, der i øjeblikket sker i forhold til regulering af arbejdsmarkedet – i forbindelse med arbejdstidsdirektivet og andre sager – er i direkte modstrid med de basale forudsætninger for flexicurity-modellen, hvorefter parterne på arbejdsmarkedet træffer aftaler, i stedet for at man lovregulerer.

Mette Gjerskov beskæftigede sig med de anbefalinger, Kommissio-

nen er kommet med til Danmark om, at vi skal fokusere på initiativer, der øger arbejdskraftudbuddet, og spurgte, hvilke initiativer regeringen havde overvejet i denne forbindelse.

Hun ville også gerne vide, hvordan regeringen stillede sig til anbefalingen om at reducere CO₂-udslippet.

Udenrigsministeren erklærede sig enig med Morten Messerschmidt i, at vi ikke skal have ødelagt den danske arbejdsmarkedsmodel, men sagde, at flexicurity-modellen ikke vil blive drøftet på det kommende rådsmøde.

Udenrigsministeren henviste Mette Gjerskov til at drøfte detaljer vedrørende arbejdsmarkedspolitikken med beskæftigelsesministeren, men han bekræftede, at vi har haft succes med vores arbejdsmarkedspolitik og næsten har fuld beskæftigelse. Det får de andre lande gavn af, idet vi udveksler erfaringer om "best practice". Vi kan også have glæde af, at Kommissionen analyserer, hvordan arbejdsmarkedspolitikken fungerer i de forskellige lande.

Udenrigsministeren pegede på, at forsøgene på at nedbringe CO₂-udslippet hænger sammen med energipolitikken, og her støtter vi øget anvendelse af vedvarende energi. Han ville ikke sige "ren energi" for ikke at komme i karambolage med Anne Grete Holmsgaard, idet "ren energi" er ensbetydende med atomkraft. Vi tager CO₂-udslippet alvorligt både i Danmark og i EU-sammenhæng.

Morten Messerschmidt takkede for svarene, som han fandt meget interessante og berigende. Han gentog sin opfordring til udenrigsministeren om på mødet at gøre gældende, at det altså er et problem i forhold til arbejdsmarkedet, at EU i sag efter sag intervenserer og dermed faktisk går imod fundamentet for flexicurity-modellen. I den forbindelse nævnte Morten Messerschmidt bl.a. Jaeger-dommen.

Udenrigsministeren erklærede sig enig med Morten Messerschmidt i, at vi skal forsvare den frie aftaleret i den danske model.

2. Den europæiske naboskabspolitik

KOM (2006) 0726

Rådsmøde 2775+2776 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

Morten Messerschmidt syntes grundlæggende, det var godt med frihandel, men ville gerne høre, hvilke overvejelser man gør sig i forhold til f.eks. fødevarerikkerhed og forbrugersikkerhed for så vidt angår de varer, man gerne vil skabe et frihandelsområde for, idet han pegede på, at standarderne er anderledes i USA og i de østlige lande.

Mette Gjerskov ville gerne høre, om udenrigsministeren forestillede sig at kopiere Middelhavspartnerskabssamarbejdet i forhold til samarbejdet

med de østlige lande.

I øvrigt ville hun gerne vide, hvilke tanker man gjorde sig vedrørende Rusland, der, så vidt hun kunne se, ikke var med i naboskabspolitikken.

Udenrigsministeren erklærede sig enig med Morten Messerschmidt i, at fødevarerikkerhed og forbrugersikkerhed er vigtig, og sagde, at det drejer sig om at få de andre lande til at tilnærme sig de europæiske standarder.

Udenrigsministeren svarede Mette Gjerskov, at når Rusland ikke er med i naboskabspolitikken, er det fordi der er et særligt Ruslandsprogram.

Mette Gjerskov pegede på, at man i Middelhavspartnerskabssamarbejdet også beskæftiger sig med andet end samhandel og bl.a. har et politisk samarbejde. Forestiller man sig også et sådant samarbejde med de østlige lande?

Udenrigsministeren svarede, at de østlige lande ikke har efterlyst et mere integreret eller politisk samarbejde, og de er nok også mere forskellige end Middelhavslændene.

3. Det vestlige Balkan

Rådsmøde 2775+2776 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Udenrigsministeren: Fokus ventes at være på det serbiske parlamentsvalg den 21. januar – det vil lige være overstået, når vi holder mødet – og drøftelsen vil naturligvis være præget af, om vi har et klart indtryk af valgresultatet den 22. januar. Rådet ventes at tage bestik af valget og drøfte EU's samarbejde med Serbien.

Der er ingen tvivl om, at en sejr til de reformorienterede og proeuropæiske kræfter vil lette EU's samarbejde med Serbien og formentlig også lette statusprocessen i Kosovo. Derfor sendte Det Europæiske Råd i december 2006 det positive signal til de serbiske demokrater, at EU's dør fortsat er åben for Serbien. Forudsætningen er, at Serbien vil gennemføre de fornødne reformer og leve op til EU's krav.

Viser en ny proeuropæisk regering i Beograd positive tegn på at ville prioritere samarbejdet med ICTY, vil en genoptagelse af forhandlingerne om en stabiliserings- og associeringsaftale med Serbien komme på tale, men med den klausul, at processen ikke kan afsluttes, før der samarbejdes. Processen kan sættes i gang, men ikke afsluttes.

Det er naturligvis i EU's interesse at sikre et reformorienteret og stabilt Serbien.

4. Mellemøsten

Rådsmøde 2775+2776 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

Mette Gjerskov betegnede det som positivt, at man om regeringens generelle holdning skriver i samlenotatet: ”Regeringen kan støtte konkrete skridt fra EU’s side, som vil kunne bistå parterne i regionen med at fremme fredsprocessen”, men ville gerne vide, hvilke konkrete skridt man tænker på.

Udenrigsministeren sagde, at vi vil tage alle gode skridt og vil arbejde for, at der snarest muligt bliver et møde i Mellemøstkvartetten, hvor det i øjeblikket er Tyskland, der er formandsland.

5. Iran

Rådsmøde 2775+2776 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 114, side 575 (senest behandlet i EEU 8/12-06)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

Mette Gjerskov betegnede det som meget positivt, at der bliver lagt vægt på enigheden på EU-plan i forhold til Iran, og at man skal have en garanti for, at det iranske atomprogram udelukkende skal være af civil karakter, men spurgte, hvordan man vil få etableret en sådan garanti. Er det Det Internationale Atomenergiagentur, der skal erklære det, eller er det en politisk vurdering?

Hun var bekymret for, at man tilsyneladende blander Irans atomprogram sammen med demokrati og menneskerettigheder, idet hun mente, man måtte give Iran en sikkerhed for, at hvis landet overholder alle regler i forhold til atomenergiagenturet, så iværksætter vi ikke de sanktioner, der nu er tale om at indføre. Mette Gjerskov tilføjede, at det naturligvis er vigtigt at arbejde for demokrati og menneskerettigheder, men det bør ikke blandes sammen med de påtænkte sanktioner, der skyldes landets atomprogram.

Anne Grete Holmsgaard henviste til, at Ritzau samme morgen havde skrevet – og at det også blev sagt i BBC – at Iran allerede i 2003 kom med et tilbud til USA om at gå ind i forhandlinger om at stabilisere grænsen til Irak og også stoppe pengeforsyningen til Hamas og Hizbollah. Hvad er Danmarks holdning til det, og hvad vil vi arbejde aktivt for i EU og i FN, hvor der jo ligger en sikkerhedsrådsresolution om emnet?

Udenrigsministeren svarede Mette Gjerskov, at hvis vi får en garanti fra Det Internationale Atomenergiagentur, så påvirker det sanktionspolitikken. I den forbindelse nævnte udenrigsministeren, at Det Internationale Atomenergiagentur bl.a. har peget på, at man kunne bruge let vand i stedet for tungt vand. Så længe Det Internationale Atomenergiagentur ikke er trygt, har vi heller ikke anledning til at være trygge.

Udenrigsministeren nævnte i svaret til Mette Gjerskov, at Danmark i

sin tid sagde nej til økonomiske aftaler med Iran på grund af demokrati- og menneskerettighedssituationen, og han indrømmede, at vi i EU har sagt, at vi ikke pludselig skal glemme menneskerettighederne og tro, at det kun drejer sig om atomprogrammet.

Udenrigsministeren sagde i svaret til Anne Grete Holmsgaard, at han ikke havde set BBC i dag, og spørgsmålet fra Anne Grete Holmsgaard var nok på kanten af mødet, men han vidste, at Iran før jul havde lavet en aftale med Irak om grænsesikkerhed, og at den iranske præsident i øjeblikket er i Syrien for at lave en række aftaler om økonomi og sikkerhed. Det, man hører i dag, er nok en udløber af den iranske aftale før jul om, at Iran forpligter sig til at stabilisere – altså lukke – grænserne.

Morten Messerschmidt henviste i relation til det, udenrigsministeren sagde om demokrati og menneskerettigheder i Iran, til PMOI-dommen, hvor Domstolen i præmis 171 og 177 faktisk siger, at der ikke er fremlagt dokumentation for, at organisationen er en terrororganisation. Hvilke overvejelser gør udenrigsministeren sig i den anledning, og hvad forventer han, at udenrigsministerrådet vil gøre i den forbindelse?

Mette Gjerskov gjorde opmærksom på, at det, hun spurgte om, var, om EU vil stille yderligere krav vedrørende demokrati og menneskerettigheder i relation til det, der står i resolution 1737 om atomanlæg. Hun mente, der var tale om to forskellige problemstillinger, og argumenterede for, at vi er nødt til at stille Iran i udsigt, at de sanktioner, vi vil indføre i henhold til resolution 1737, bliver nedbragt, hvis Iran opfylder kravene vedrørende atomanlæg. Ellers får vi aldrig løst problemet. Hun præciserede, at hendes spørgsmål havde relation til det, der står i samlenotatet om, at man vil overveje ”yderligere restriktive tiltag i Sikkerhedsrådet i overensstemmelse med resolution 1737 og/eller evt. i EU-regi.” Derefter kommer der det om demokrati og menneskerettigheder.

Anne Grete Holmsgaard forstod, at udenrigsministeren ikke vidste, hvad der var sagt i BBC, og fortalte, at det drejer sig om, at Iran allerede i 2003 havde sendt et brev til USA og tilbudt gennemsigtighed i forbindelse med atomprogrammet og tilbudt at stoppe støtten til Hamas og Hizbollah og være med til at stabilisere forholdet til Irak. Dette brev var først blevet positivt modtaget i det amerikanske udenrigsministerium, men så havde Det Hvide Hus vendt fingeren nedad. Har den danske regering kendskab til det brev, og hvad er dens holdning til det?

Udenrigsministeren beklagede, at han havde misforstået Mette Gjerskovs spørgsmål i første omgang og derfor havde sagt noget om vores holdning til demokrati og menneskerettigheder. Nu forstod han, at spørgsmålet drejede sig om resolution nr. 1737. I den relation kunne udenrigsministeren

bekræfte, at de sanktioner, der bebudes i den resolution, selvfølgelig ikke vil blive effektueret, hvis betingelserne i resolution 1737 respekteres.

Udenrigsministeren kendte ikke brevet fra 2003, som Anne Grete Holmsgaard refererede, men han ville gå tilbage og undersøge, om Udenrigsministeriet havde fået en kopi. Det vil i hvert fald ikke blive drøftet på det kommende rådsmøde.

Udvalgsformanden oplyste til Morten Messerschmidt, at der i forvejen var stillet et samrådsspørgsmål til udenrigsministeren om EF-Domstolens dom om terrorlister (PMOI-dommen).

Udg. 6. (Evt.) Irak

Rådsmøde 2775+2776 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Punktet var udgået af dagsordenen.

7. Sudan

Rådsmøde 2775+2776 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 50, side 93 (senest behandlet i EEU 13/10-06)

Udenrigsministeren: Drøftelsen af Sudan sker på baggrund af Sudans accept af FN's plan pr. 1. januar 2007 for indsættelsen af en AU/FN styrke i Darfur. Det drejer sig om at tage dem på ordet og få effektueret planen. Det er vigtigt, at vi hurtigt tester den sudanesiske regerings vilje til at gennemføre aftalen.

Med Sudans accept af FN's plan vil FN kunne overtage finansieringen af den fredsbevarende styrke. Men indtil dette er på plads, må EU sammen med andre donorlande finde muligheder for fortsat at yde støtte til AMIS-missionen.

EU har siden 2004 støttet AMIS med 242 mio. euro og har sammenlagt ydet 357 mio. euro til den humanitære krise i Darfur. EU har i øjeblikket udsendt 17 militærpersoner, 29 politifolk og 10 militære observatører som rådgivere til AMIS.

Hovedfokus for drøftelsen ventes at blive på finansiering af AMIS, men derudover er det vigtigt, at EU fortsat bidrager til de politiske processer.

Fra dansk side vil vi selvfølgelig tale for, at EU sender et klart signal til præsident Bashir om, at der ikke må lægges hindringer ind i processen. Vi er rede til fra dansk side at tage nye initiativer, hvis Sudan ikke accepterer aftalen. Meningen er, at Sudan skal samarbejde konstruktivt om adgang for de humanitære hjælpeorganisationer samt indsættelsen af den fælles AU/FN fredsbevarende styrke.

Danmark bidrager p.t. med 1 person til den civile del af EU's støtte-

mission til AMIS. Derudover har vi 16 personer – 6 stabsofficerer og 10 militærobservatører – udsendt til UNMIS, der overvåger Nord-sydfredsftalen i Sudan. Til UNMIS' politimission bidrager Danmark med 2 polititjenestemænd samt chefen for UNMIS' politimission, Kai Vittrup.

Mette Gjerskov spurgte, om vi kan være sikre på, at alle sten er vendt. Hun betegnede Sudan som et af de største problemer, vi står med, og fandt betegnelsen "Rwanda i slow motion" træffende.

Udenrigsministeren svarede, at han bestemt mente, alle sten var vendt. I Sikkerhedsrådet havde vi faktisk været alle tingene igennem. Udenrigsministeren tilføjede, at Sudan har snydt os mange gange, men nu er der lavet en ny aftale, og vi må holde øje med, at den bliver respekteret, så vi ikke blive snydt igen. Han indrømmede, at der vil gå tid, inden det sidste er faldet på plads.

8. Libyen

Rådsmøde 2775+2776 – bilag 1 (samlenotat side 22)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

9. Ekstern energipolitik

KOM (2007) 0001

Rådsmøde 2775+2776 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

Alm. del (06) – bilag 13 (det danske EU-energipolitiske indspil af 12/10-06)

Udenrigsministeren: Kommissionen vil på rådsmødet præsentere de eksterne aspekter af den strategiske energiredegørelse, der kom i sidste uge, som I ved. Formandskabet har lagt op til, at vi på rådsmødet koncentrerer drøftelsen om tre aspekter af redegørelsen. For det første hvordan EU skal prioritere indsatsene over de næste tre år. For det andet hvordan EU kan styrke dialogen med tredjelande om forsyningssikkerhed, klimabeskyttelse og energieffektivitet. For det tredje hvordan EU kan styrke de eksterne instrumenter på energiområdet for at beskytte EU-landene mod afbrydelser i energiforsyningen.

Jeg vil gerne her i udvalget indlede med at understrege, at regeringen værdsætter, at Kommissionens udspil er så grønt, som det er. For mig viser det, at det lønner sig, når vi fra dansk side spiller ind i processen. Jeg tænker her på det danske indspil til en EU-energipolitik fra efteråret. Det blev som bekendt støttet af et bredt politisk flertal. Hvis nogle skulle have glemmt det, kan jeg sige, at det bestod af K, V, S, R og SF. Kommissionens forslag på det eksterne område stemmer godt overens med disse prioriteter.

Jeg har også med tilfredshed noteret mig, at Kommissionen – i lighed med Danmark – lægger vægt på forsyningssikkerhed. Det er nødvendigt at

fokusere på alternative energikilder og en spredning i antallet af energikilder for ikke at gøre os selv sårbare energimæssigt og politisk.

Der er ingen tvivl om, at energi og klima gradvis vil få en større placering i udenrigspolitikken og i de udenrigspolitiske prioriteter. Jeg glæder mig derfor over, at EU's udenrigsministre ved drøftelsen på rådsmødet også "oprunder" på dette felt, således som vi allerede har gjort.

Fra dansk side vil vi lægge vægt på at få en sammenhængende tilgang til de interne og eksterne energiudfordringer. Vi må styrke dialogen med de store forbruger- og producentlande og i stigende grad tale med én stemme. Fremme af kampen mod de globale klimaforandringer må stå stærkt. Ligeledes bør der ske en styrket inddragelse af relevante europæiske økonomiske og kommercielle aktører i dialogen med tredjelande for at fremme miljøvenlige og energieffektive teknologier. Vi vil fra dansk side også arbejde for at styrke de internationale energiorganisationer. Vi finder det endelig helt rigtigt, at der lægges mere vægt på energi i EU's udviklingsbistand.

Mette Gjerskov fandt køb af CO₂-kvoter problematisk og pegede på, at vi i dag importerer 50 pct. af vores energi, og at tallet om 20 år forventes at ville stige til 70-90 pct., så det er positivt, at EU nu vil tage dette alvorligt. Hun ville gerne høre udenrigsministerens kommentar til vores afhængighed af Gasprom.

Jens Hald Madsen forstod, at udenrigsministeren nævnte forsynings-sikkerheden, men pegede på, at forsyningsledninger også er et terrormål, hvor sårbarheden er ekstrem. Er det noget, man også diskuterer i EU?

Niels Helveg Petersen var interesseret i at høre udenrigsministerens vurdering af, om de nylige kontroverser mellem Rusland og Hviderusland giver anledning til, at vi kan komme i en nærmere dialog med Hviderusland. Er der nogen åbninger her?

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at der i notatet om den eksterne energipolitik står, at formålet er at give Rådet for Generelle Anliggender og Eksterne Relationer mulighed for at byde ind på EU's energipolitik, og spurgte, om Rådet for Generelle Anliggender ikke havde gjort det tidligere. I relation til det, der står om, at EU skal tale med én stemme, sagde Anne Grete Holmsgaard, at det afgørende er, hvad indholdet er i det, denne stemme siger.

Der står meget om forsynings-sikkerhed, men man kan ikke rigtig se, om det kun drejer sig om at få sikret mere adgang til gas og olie, hvor Rusland jo er en hovedleverandør, eller det også drejer sig om at få importandelen bragt ned. Hvad er Danmarks holdning hertil?

Der står i notatet, at EU fortsat skal udvikle samarbejdet og energirelationerne med store energiforbrugende lande "særlig gennem Det Internationale Energiagentur og G8." Hvilken særlig rolle skal Det Internationale Energi-

agentur spille i den forbindelse?

Anne Grete Holmsgaard betegnede det som meget sympatisk, at man vil arbejde for, at EU's udviklingsstøtte får et stærkere energiindhold, men spurgte, om det er Danmarks holdning, at man skal revidere udviklingsstøtten, sådan at energi kommer stærkere ind, og at der skal afsættes flere midler til bæredygtige, relativt små anlæg i Afrika, sådan at man har en chance for at komme igennem med det i praksis. I den forbindelse pegede hun på, at som udviklingsstøtten er tilrettelagt i øjeblikket, er det meget kompliceret at få del i den, medmindre man har et stort apparat eller har råd til at købe sig til et stort apparat.

Udenrigsministeren gjorde i anledning af Mette Gjerskovs spørgsmål om Gasprom opmærksom på, at Danmark ikke er afhængig af Gasprom, men det er Polen og Tyskland. Det var specielt den problemstilling, som gjorde, at Danmark for to år siden sagde: "Energipolitik er ikke alene et spørgsmål om forsyninger, det er også et spørgsmål om sikkerhedspolitik," hvilket man har drøftet i Det Udenrigspolitiske Nævn. Mantraet er, at vi skal diversificere energikilderne og energileverandørerne.

Udenrigsministeren medgav Jens Hals Madsen, at det ikke alene drejer sig om at sikre atomkraftværkerne, men at også gas- og olieledninger er et terrormål.

Udenrigsministeren sagde i anledning af Niels Helveg Petersens spørgsmål om Hviderusland, at han ikke mente, man skulle forvente nogen vestvenlig politik fra den nuværende præsident, men det var muligt, at det civile samfund kan få lidt mere manøvrerum i Hviderusland.

Udenrigsministeren sagde i svaret til Anne Grete Holmsgaard, at når han havde nævnt kommissionsformand Barrosos forslag, var det fordi det ikke have været præsenteret på et tidligere møde. Han tilføjede, at man ville komme mere ind på energipolitikken ved det udvalgsmøde, energi- og miljøministrene skulle deltage i den 9. februar. Han ville anbefale, at man diskuterede detaljerne i forbindelse med det møde.

Udenrigsministeren bekræftede, at det klart er et formål for Danmark at få bragt importandelen ned, så vi ikke blive så afhængig af enkelte leverandører. Det kræver, at vi øger andelen af vedvarende energi og vindenergi osv.

Med hensyn til energi og udviklingslandene sagde udenrigsministeren, at det er vigtigt, at udviklingslandene får adgang til moderne energi, men samtidig er det vigtigt at sikre, at det ikke indebærer voldsomme klimaforandringer. Det gælder altså om at sikre udviklingslandene adgang til moderne energi, der forurener mindst muligt. Det er det, der kaldes "best available technology".

Morten Messerschmidt pegede i anledning af udenrigsministerens

bemærkninger om udviklingslandene og forurening på, at den menneskeskabte CO₂-udledning kun er på 1,5 pct. Hvad er efter udenrigsministeren opfattelse af et acceptabelt niveau, når udviklingslandene skal have adgang til moderne energi? Er det 1,7 pct. eller 2,0 pct.?

Anne Grete Holmsgaard sagde, at hun godt var klar over, at miljøministrene og energiministrene også skulle behandle sagen, men det fremgår af notatet, at Rådet for Generelle Anliggender også skal komme med en indstilling til topmødet, i hvert fald for så vidt angår de eksterne energirelationer. Hun forstod, at udenrigsministeren gik ind for, at importandelen skal skæres ned, men det står der faktisk ikke i det udspil, der er kommet fra Kommissionen. Det mente hun, Danmark burde slås for. Anne Grete Holmsgaard gjorde opmærksom på, at de 11 punkter er meget fokuseret på, at man får adgang til gas og olie, men ikke på, at man får bragt importandelen ned.

Energieffektivitet er nævnt i to af punkterne, bl.a. i relation til Kina, men det er også relevant i forhold til Rusland. Hun mente, det er vigtigt at få sagt, at øget effektivitet skal være en del af det, hvad enten man laver et charter eller andre ting. Vil Danmark slås som en løve – helst en stor løve – for, at det kommer ind?

Anne Grete Holmsgaard tog udgangspunkt i det, der står i notatet om, at EU vil fremme bæredygtig og sikker energiforsyning i forhold til Afrika, og sagde, at det forudsætter, at man lægger EU's bistandspolitik om, for i dag spiller energi stort set ingen rolle i EU's bistandspolitik. Hun spurgte, om udenrigsministeren vil arbejde aktivt for, at der rent faktisk bliver lavet en ændring i EU's bistandspolitik, så man lægger vægt på bæredygtig energiforsyning og decentral energiforsyning og ikke bruger så mange penge på transmissionssystemer.

Vil EU også anlægge den linje i forhold til Verdensbanken?

Anne Grete Holmsgaard henviste til, at EU sidste år besluttede at bruge 250 mio. kroner til energi i forhold til den tredje verden af den samlede pulje på 1 mia. kr. Hun ville gerne have en status over, hvad de penge rent faktisk er gået til, idet hun tilføjede, at hun hørte fra mange i Afrika, at det var meget svært at få fat i disse penge, medmindre man var en meget stor og stærk organisation.

Udenrigsministeren sagde i anledning af Morten Messerschmidts bemærkninger, at det ikke var udenrigsministerens sag at afgøre, hvor meget af forureningen der var menneskeskabt. Det findes der mange videnskabelige undersøgelser af.

Udenrigsministeren var enig med Anne Grete Holmsgaard i, at vi skal sænke importandelen.

Der er også dansk tilslutning til kravet om energieffektivitet, og det

forsøger de danske ministre også at fremme, når de er ude at rejse med danske handelsdelegationer.

I relation til energiforbruget i Afrika sagde udenrigsministeren, at klima og energi vil komme til at spille en større rolle i den nye danske politik, som udviklingsministeren vil fremlægge senere på foråret.

I svaret til Anne Grete Holmsgaard pegede udenrigsministeren på, at Verdensbanken har øget bidraget til vedvarende energi med 48 pct.

NOT

Han lovede Anne Grete Holmsgaard den status, hun bad om.

10. Forhandlinger om økonomisk partnerskabsaftale mellem Kommissionen og SADC (Southern African Development Community)

KOM (2006) 0673

Rådsmøde 2775+2776 – bilag 1 (samlenotat side 25)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

11. Somalia

Rådsmøde 2775+2776 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

Morten Messerschmidt pegede på, at der i samlenotatet står: ”Sammen med Tanzania, Italien, Storbritannien, Sverige og Norge er EU medlem af den internationale kontaktgruppe for Somalia.” Han spurgte, om det skal forstås sådan, at EU i denne kontaktgruppe fungerer som ligeværdig aktør på linje med de nævnte lande.

Mette Gjerskov var glad for regeringens klare og præcise holdning til Somalia, men mente, den stod lidt i kontrast til, hvad vi gør i Darfur. Hun gik ud fra, at den internationale styrke, regeringen talte om, var en FN-styrke.

Udenrigsministeren svarede Morten Messerschmidt, at den internationale kontaktgruppe består af nogle af de meget engagerede i området, og at EU er med, fordi de sidder med pengekassen. Tyskland forhandler på EU's vegne, men Tyskland er også i kontakt med Kommissionen, så det kan sige: ”Det kan vi godt påtage os.” Formandskabet må sikre sig, at det, det siger, er i overensstemmelse med medlemskredsens ønsker.

Udenrigsministeren svarede Mette Gjerskov, at den internationale styrke i Somalia agerer på et FN-mandat.

13. Siden sidst

a) **Kommissionens grøn bog om diplomatisk og konsulær beskyttelse af unionsborgere i tredjelande**

KOM (2006) 0712

KOM (2006) 0712 – bilag 1 (grundnotat af 9/1-07)

Udenrigsministeren: Her under punktet siden sidst vil jeg gerne gøre udvalget opmærksom på, at Kommissionen har udarbejdet en grøn bog om konsulær beskyttelse. Dette er i fin tråd med de danske ønsker og bestræbelser siden Tsunamien om at styrke det konsulære samarbejde.

Grøn bogen indeholder foreløbige ideer til forbedring af informationen om den konsulære beskyttelse af borgere fra EU-lande i tredjelande og til strukturen af det konsulære EU-samarbejde.

Kommissionen har iværksat en offentlig høring om grøn bogen. Efter høringsfasens udløb den 31. marts 2007 følger en analysefase.

Regeringen støtter generelt en styrkelse af det konsulære samarbejde. Især på visumområdet er der gode muligheder for effektivisering. Regeringen vil tage konkret stilling til Kommissionens forslag i takt med, at de fremsættes formelt, hvad de altså ikke er endnu.

Grøn bogen har endnu ikke været drøftet i rådsregi. Når der foreligger formelle forslag fra Kommissionen, vil disse blive behandlet på sædvanlig vis i EU-procedure.